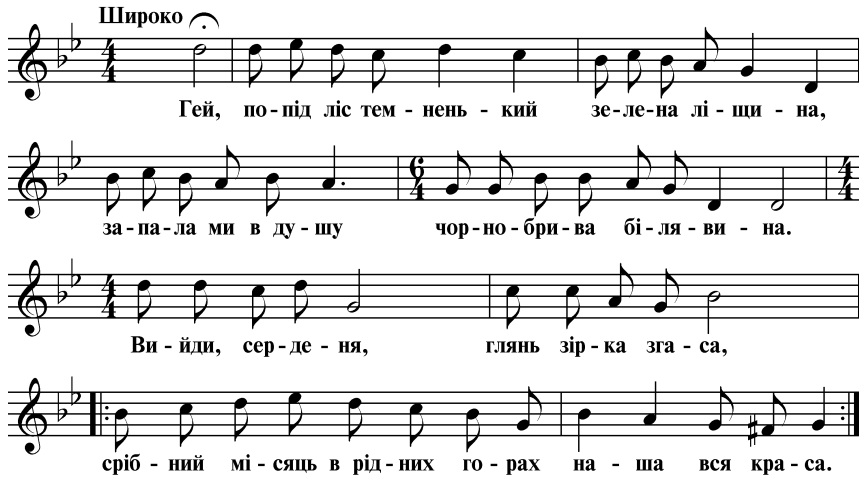

ГЕЙ, ПОПІД ЛІС ТЕМНЕНЬКИЙ

Широко

Гей, по-під ліс тем - нень - кий зе-ле-на лі - щи - на,
за-па-ла ми в ду - шу чор-но-бри-ва бі-ля - ви - на.
Ви - йди, сер-де - ня, глянь зір - ка зга - са,
сріб - ний мі - сяць в рід - них го - рах на - ша вся кра - са.

Гей, попід ліс темненький зелена ліщина,
Запала ми в душу чорнобрива білявина.
— Вийди, серденья, глянь — зірка згаса, | *Двічі*
Срібний місяць в рідних горах — наша вся краса.

Гей, розпушу я голос на всю полонину,
Заспіваю пісню про красу мою дівчину.
Квіточку зірве, в косу заплете, | *Двічі*
Очі ласкаво-лукаві, серце золоте.

Гей, високі Карпати, по синії хмари!
Таку маю любку, що нема їй в світі пари.
Руки до праці, ноги до танцю, | *Двічі*
Ліпше, краще я не знаю за мою Анцю.